

steriet og amtsrådsforeningen. Sikringen af de landbrugsmæssige hensyn vil fortsat skulle ske såvel ved fastsættelse af vilkårene for en indvindingstilladelse som ved godkendelse af graveplaner. Af hensyn til landbrugslovens genafhændelseskrav i erhvervsessager vil et nærmere samarbejde mellem jordlovs- og råstofmyndighederne søges opnået.

Ændringer i øvrigt.

Forslaget indebærer en række andre ændringer i forhold til 1972-loven.

Den gældende lovs § 1, stk. 4, hvorefter ministeren skal holde et af folketinget nedsat udvalg løbende orienteret om lovens administration, foreslås ikke medtaget i loven. Ministeren vil imidlertid fortsat, bl. a. ved at besvare spørgsmål, holde det pågældende folketingsudvalg underrettet om lovens administration.

1972-lovens § 3 om et særligt råstofråd foreslås ikke opretholdt. Råstofrådet blev nedsat for at tilvejebringe en koordinering af de mange til dels indbyrdes modstridende interesser – herunder forskellige offentlige interesser – der gør sig gældende i forbindelse med råstofindvinding. Rådet skulle rådgive ministeriet om forhold af betydning for lovens administration og følge eventuelle råstofundersøgelser. Med miljøministeriets dannelse i oktober 1973 er forudsætningerne for rådets sammensætning og opgaver afgørende ændret. I rådet var bl. a. ministeriet for kulturelle anliggender, ministeriet for forureningsbekæmpelse, boligministeriet, ministeriet for offentlige arbejder og Danmarks Geologiske Undersøgelse repræsenteret. Med dannelsen af miljøministeriet blev de forvaltningsgrene, der i disse ministerier deltog i råstofadministrationen, sammenført, og der foreligger således en situation, som svarer til den, der førte til Vandforsyningsrådets nedlæggelse. Udover offentlige myndigheder var der i rådet repræsentation for de berørte erhvervsorganisationer og for Akademiet for de tekniske Videnskaber. Rådet har kun været sammenkaldt til et møde, og bl. a. Foreningen af danske RaI- og Sandsugere har i 1974 foreslået råstofrådet nedlagt.

De berørte erhvervs interesser søges tilgodeset ved hyppige kontakter mellem erhvervsorganisationerne og miljøministeriet. Det kan til eksempel nævnes, at fredningsstyrelsen har taget bl. a. resourceproblemerne op til nærmere drøftelse i grupper, hvor de berørte erhverv har haft betydelig vægt. Med hensyn til landmaterialer har arbejdet resulteret i fredningsstyrelsens beretning fra november 1975 »Råstofressourcer og deres anvendelse«. En lignende gruppe gennemarbejder i øje-

blikket ressourceforholdene til søs. Derudover deltager erhvervsorganisationerne i ministeriets arbejde med vejledninger, bekendtgørelser m. v. De forudsættes også inddraget i ministeriets arbejde med råstofkortlægningen af havbunden.

Miljøministeriet er ligeledes på forskellig måde i kontakt med ATV-institutioner. Geoteknisk Institut og Dansk Hydraulisk Institut har medvirket i en for miljøministeriet udført havbundsundersøgelse i Hjelm bugt og Grønsund. Herudover har der været afholdt en række debatmøder i Akademiet for de tekniske videnskabers bygningstekniske faggruppe om byggeriets råstofproblematik.

Med baggrund i erfaringerne med disse former for samarbejde med erhvervsorganisationerne m. v. finder miljøministeriet ikke, at der er behov for at foreslå et særligt rådgivende organ.

Overgangsordningen i 1972-lovens § 5, stk. 1, nr. 1-3, hvorefter tilladelse ikke kræves til igangværende råstofindvinding eller påbegyndelse af råstofindvinding, hvortil der er taget effektive skridt ved lovforslagets fremsættelse, kan ophæves, idet fristen for indgivelse af anmeldelse, jfr. § 5, stk. 2, udløb den 1. april 1973.

§ 5, stk. 3 og 4, om vilkår for og forbud imod fortsat indvinding foreslås derimod opretholdt ved § 37, stk. 2, nr. 1, indtil anmeldelserne bortfalder, se herom bemærkningerne til § 22.

Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

1. Omfanget af 1972-lovens administration.

1.1. Amtsrådernes sagsbehandling.

1972-lovens bestemmelser om forekomster i jorden administreres i henhold til miljøministeriets bekendtgørelse nr. 47 af 4. februar 1974 af amtsrådene. Arbejdet består i behandling af de efter § 5 indgivne anmeldelser, herunder i fastsættelsen af vilkår og i behandling af de efter § 4 indgivne ansøgninger. Enhver henvendelse om råstofindvinding rettes til amtsrådet, som derefter sørger for at indhente nødvendige tilladelser til indvindingen efter andre love, og som gennem en stjernehøring får belyst de i sagerne involverede samfundsmæssige interesser, inden afgørelse træffes. Besigtigelse er et sædvanligt led i sagsbehandlingen.

Amtskommunerne har skønnet, at der anvendes 9½ sagsbehandler i amtskommunerne til behandlingen af anmeldelses- og ansøgningssager. Det skønnes, at ca. 1/3 af arbejdskraften fortiden anvendes til færdigbehandling af de i 1973 indgivne anmeldelser.